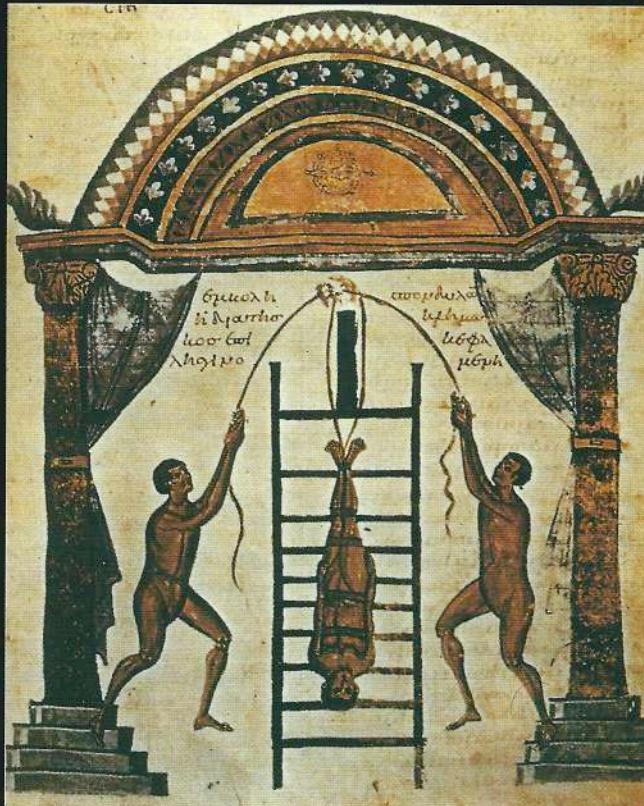

«ΚΑΤΑΤΑΣΙΝ ΑΠΟ ΚΛΙΜΑΚΑ» ΑΠΑΛΕΙΨΗ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

Μερικές αρκετά εντυπωσιακές τεχνικές για τη θεραπεία οστεοπαραμορφώσεων, όπως ανατάξεις εξαρθρωμάτων της σπονδυλικής στήλης, του ώμου, της κάτω γνάθου, του γόνατος και των αγκώνας, συναντά κανείς σε μια σειρά απεικονίσεων της βυζαντινής εποχής που εικονογραφούν το διδακτικό ιατρικό υπόμνημα του Απολλωνίου από το Κίτιο (Ιος αιώνας π.Χ.). Το τρίτομο υπόμνημα, με τον τίτλο «Περὶ ἀρθρῶν» («Σχετικά με τις αρθρώσεις»), συνετάχθη γύρω στο 70 π.Χ. στην Αλεξανδρεία και ασύρτει σε βυζαντινό χειρόγραφο του 9ου-10ου αιώνα μ.Χ. Το ίσο γεγονότηκε στα νεώτερα χρόνια από τον H. Schone (Apollonius von Kitium, Illustrierter Kommentar zu der hippokratischen Schrift Περὶ ἀρθρῶν, mit 31 Tafeln in Lichtdruck, Leupfia 1896). Η εικονογράφηση ιατρικών εγχειριδίων υπήρξε μία από τις πολλές σπουδαίες ενασχολήσεις της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας. Η παρασταση που παρουσιάζεται εδώ πως στανεί θεραπεία τραυματισμού της σπονδυλικής στήλης με διάταση (κατάτασιν) και, όπως οι υπόλοιπες απεικονίσεις που προέρχονται από το βυζαντινό υπόμνημα του Απολλωνίου, είναι προσαρμοσμένη από τον Βυζαντινό εικονογράφο στις εικονογραφιές απαρτήσεις στις εποχής του: το όλο συμβόλιο διαδαπατίζεται κατώ από μια μεγάλη μεσαιωνική αψίδα που την υποβαστάζουν βυζαντινοί κίονες. Εντούτοις, η παρασταση είναι αρκετά διδακτική και μαζί με τις αρχαίες αναφορές μάς βοηθά να αναπλάσουμε αυτόν τον εντυπωσιακό, αν και εξαιρετικά επικίνδυνο, τρόπο ιασης.

Ο αιθενής που έπασχε από κύρωση δενόταν οφιχτά σε μια κλίμακα με το κεφάλι προς τα κάτω («εμβολή σπονδύλων δια της κλίμακος επί κεφαλῆς γινομένης»). Εν συνεχείᾳ, η κλίμακα σπραγούταν στον αέρα από τη σκεπή ενός σπιτιού ή από την κορυφή ενός υψηλού πύργου και αφηρούταν να πέσει βίαια στο έδαφος, ούτος ωστε η δόνηση να θεραπεύει την κύρωση. Είναι κατανοητό πόσο επικίνδυνο ήταν το όλο εγχείριμα. Απαυτόνος ένα ιδιαίτερα εκπαιδευμένο προσωπικό, το οποίο έπρεπε να προσέξει ωστε το σχοινί να ξεπλύζει κατά τέτοιον τρόπο, ώστε η κλίμακα να πέσει κάθετα. Ο συγγραφέας ωστόσο της πραγματείας «Περὶ ἀρθρῶν εμβολῆς» δείχνει φανερά προκατετλυμένος απέναντι σε τέτοιες πρακτικές ίασης γράφοντας σχετικά: «Η κατάστινη αιθενών από την κλίμακα δεν έχει α-

κόμη καταφέρει να θεραπεύει κανέναν, εξ όσων εγκό γνωρίζει. Οι γιατροί που χρησιμοποιούν αυτήν τη μέθοδο είναι κυρίως εκείνοι οι οποίοι έχουν την επιθυμία να συναρπάσουν, και μόνο, ένα μεγάλο πλήθος. Και αυτό διότι γι' αυτό το είδος των ανθρώπων μια τέτοια διαδικασία προκαλεί την έκπληξη και τον θαυμασμό, καθώς βλέπουν μπροστά τους έναν άνθρωπο, είτε κρεμασμένο στον αέρα, είτε ιωθόμενο στο έδαφος, είτε οποιοδήποτε τέτοιου είδους θέαμα. Επίσης, αυτό ανήκει στα θεάματα τα οποία τιμούν πάντοτε, χωρίς να ενδιαφέρονται καθόλου για το αποτέλεσμα της επέμβασης αυτής, εάν δηλαδή είναι θετικό ή όχι... Προσωπικά, ντέρπομαι να χρησιμοποιώ τέτοιου είδους θεραπευτικές πρακτικές για τον λόγο ότι τέτοιου είδους τρόποι δράσης είναι περισσότερο αποτέλεσμα δράσης απατεύοντος» (Περὶ ἀρθρῶν εμβολῆς, κεφ. 42). Ο υποκρατιστής συγγραφέας καταδικάζει και καυτηριάζει λοιπόν τις προσπάθειες κάποιων «ιατρών» να εντυπωσιάσουν και να αποκτήσουν πελατεία και προτάσσει το συμφέρον και την αισφάλεια του αιθενούς. Σε άλλο σημείο της πραγματείας όμως, όταν περιγράφει τη διαδικασία θεραπείας εξαρθρώσεων των μηρών με τον ίδιο τρόπο, το κρέμασμα δηλαδή του αιθενούς με το κεφάλι προς τα κάτω από μια δοκό του σπιτιού, παραδέχεται πως η διαδικασία είναι καλή και αποτελεσματική «διότι αντιμετωπίζει την κατάσταση με φυσιολογικό τρόπο και σύμφωνα με τη φυσική θέση των οστών». Παρόλα αυτά, δείχνοντας την απέχθεια του στην προσπάθεια εντυπωσιασμού, συνεχίζει: «και αυτή η διαδικασία βέβαια ενέχει κάτιο το θεατρικό γι' αυτόν ο οποίος τέρπεται να πραγματοποιεί επίδειξη της ιδιοφυΐας του με τέτοιον είδους θεάματα» (Περὶ ἀρθρῶν εμβολῆς, κεφ. 70). Φαίνεται λοιπόν πως ο Απολλώνιος, αν και δεν παραγνωρίζει την αποτελεσματικότητα τέτοιων, επικίνδυνων πάντοις, μεθόδων, τάσσεται εντούτοις αντίθετα με κάθε προσπάθεια εντυπωσιασμού του κοινού μέσῳ τέτοιων μεθόδων. Για εκείνον, αυτό που προσέχει είναι το ήθος του γιατρού: «Είναι ντροπή, γράφει, «για την ιατρική να καταφέρει κάποιος μια μεγάλη συγκρατώση, ένα μεγάλο θέαμα, έναν οικαίο λόγο και έπειτα τίποτε το άξιο μνημόνευσης» (Περὶ ἀρθρῶν εμβολῆς, κεφ. 44).

«Εμβολή σπονδύλων δια της κλίμακος επί κεφαλῆς γινομένης» από το εικονογραφημένο υπόμνημα του Απολλωνίου του Κίτιεως στο υποκρατικό σύγχρονα «Περὶ ἀρθρῶν». Βυζαντινό χειρόγραφο του 9ου-10ου αιώνα μ.Χ. (σήμερα βρίσκεται στη Φλωρεντία, Biblioteca Medicea Laurenziana, αρ. Χειρογρ. 74, 7/η φωτογραφία προερχεται από το Toellner, τ. 1, σελ. 424).

Δημήτριος Ν. Γαρουφαλής
Διηγής Σύνταξης -
Αρχαιολόγος